

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Kacsóh Pongrác temetése*

Forrás:

Magyarország

Bp

(Hely)

1923. 12. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Kacsóh Pongrác

Idő

"1923"

Személy

Kacsóh Pongrác temetése

(A Magyarországi Tudósítójától.) A keresésülti temető halottsházának délszaki növényekkel díszes esernyőjében ravatalozták fel a magyar zeneirodalom büszkeségét haláporában is halhatatlan Kacsóh Pongrácot. A ravatal mellett az egész ország könnyezik megrendült gyászában. A nagy halottat már kora reggel óta a tisztelőknek, rokonoknak és barátoknak egész raja kereste fel. Mindenki, aki a legtávolabbi vonatkozásban is állott még életében az elhunytal, aki tisztelte, szerette és becsülte, most még egyszer utoljára elmaradokolt ehhez a ravatalhoz, hogy egy-egy könnyét ejtse vagy egy-egy rózsaszálát helyezzen Kacsóh Pongrác koporsójára. A Király Színház igazgatójára külön gyászjelentésben adja tudtul marcsallgyei Kacsóh Pongrác dr. elhunytát. Külön gyászjelentést adott ki a főváros és a Zeneművészeti Főiskola is.

Délután három órakor kezdődött a gyászszertartás, de már kettő után megindult a közönség zarándoklása a halottsház felé. A résztvevők sorai mind sűrűbbek és sűrűbbek lettek. A közönséget a halottsház előtt felállított díszruhás rendőrök állították sorba.

Kacsóh Pongrác ravatala ugyanabban a teremben van, amelyben annakidején Kossuth Lajos Tivadar halottszertartását ravatalozták fel. A koporsó körül az család tagjai állnak s velük együtt igen sokan nézik szomorú szemmel a ravatalt, amelyet a koszorúk erdeje borít.

A Király Színház, a főváros, Beöthy László és a Nemzeti Színház koszorúit borítják a koporsót és a kis fiának koszorúja, melynek szalagján: *Jánoska* felírás van. Félhárom után egyre nő a sokaság. Ott van már Kisfaludy Kálmán miniszteri tanácsos a Kultuszminiszter képviselőjében, Beöthy László, a Vigaszínház igazgatója részéről, Raboz Imre és Jób Dániel. Három óra tájban a közönség már egészen ellepi a halottsház környékét.

Három órakor a koporsót lezárták és átszállították a teremről a szabadba, a gyászdrapériával bevont emelvényre, amely mellett a Király Színház zenekara és a fővárosi énekkar helyezkedett el. Pontosan három órakor érkezett meg Ravasz László református püspök, aki a gyászszertartást végezte.

A Király Színház zenekara Marton Géza vezetésével a Mézeskalács gyászindulóját játszotta el, majd Ravasz László püspök mondott gyászbeszédet. Kacsóh Pongrác egész életének — fejezte be szavait — egyetlen kincse a melódia volt. Végtelenségből jövő melódia, amely vigaszt adott és bátorított az éjszakában.

Ezután Zilahi Kiss Jenő alpolgármester búcsúzott Kacsóh Pongráctól a főváros nevében, majd az Egyesített Fővárosi Énekkar elénekelt Bach Korált, amelyet annak idején Kacsóh tanított be. Ugyanúgy énekeltek, ahogyan Kacsóh dirigálta. Az énekesek könnyeztek és sirt a közönség is. Ezután a koporsót gyászkozsíra tették és a főváros által adományozott díszsírhelyre vitték. A sír fölött Beöthy László mondott néhány szót a Király Színház nevében, búcsúztatta Kacsóh, aki a Király Színházban érte meg életének egyik legnagyobb diadalát a János vitézzel. Mélységesen meghatotta a közönséget, amikor Fedák Sári és Nádor Jenő elénekelték a Rózsaszál románcát; mindenki sirt. Majd elhantolták Kacsóh Pongrác koporsóját és a tízezerfőnyi közönség lassan elszórt a temetőben.

Fővárosi háziyomda 19'2